

[Aksel Larsen.]

fentligheden kender ikke engang noget til den sagnomspundne varelister fra COCOM-aftalen, og det er for mig at se et direkte brud på vareforsyningsloven, at ministeren ikke har sørget for den fornødne offentliggørelse; jeg henstiller, at det forsømte snarest muligt indhentes.

Hvad valutasituationen angår, som man iøvrigt ikke uden berettigelse har inddraget i denne debat, er jeg nødt til at gentage, at den er faktisk forårsaget af den måde, regeringen eller rettere sagt de skiftende regeringer har benyttet eller ikke benyttet bemyndigelserne i henhold til vareforsyningsloven på. Det er ikke befolkningens forbrug, det er galt med; det er ikke arbejdernes lønninger, der er skyld i, at der mangler valuta, og hvis det ikke var lidt for stærkt til denne sal, ville jeg sige, at det er det rene og glade vanvid, når man som det ærede medlem hr. Anker Lau kan påstå, at den lønregulering, arbejderne eventuelt vil få til foråret som følge af pristallets stigning, skulle være skyld i valutavanskelighederne, eller at man skulle befrygte, at den vil forårsage yderligere valutavanskeligheder. Dels dækker pristallet aldeles ikke den faktisk skete prisstigning, dels får arbejderne først denne delvise dækning for de skete prisstigninger fra et halvt til et helt år efter, at prisstigningerne har fundet sted. Hvis man vil søge efter visse indre årsager til valutavanskelighederne og absolut vil hæfte sig ved forbrug og indtjening, synes det mig mere passende, om han kiggede på dem, der har tjent på prisstigningerne, i stedet for at kigge på arbejderne, som foreløbig har måttet betale for prisstigningerne og muligvis til foråret får dækning for de prisstigninger, der er forekommet i dette efterår.

Jeg henstiller til regeringen at overveje det, jeg her har fremdraget, og jeg vil om selve vareforsyningsloven sige, at den forekommer os i og for sig ganske brugbart formuleret, men om den virker som en god lov, afhænger desværre i det store om i så mange tilfælde af, hvorledes den administreres.

Tholstrup: Vareforsyningsloven har som hovedformål at sikre valutaen, at sikre, at der ikke bliver valutaunderskud. Når vi alligevel har valutaunderskud, må det være, fordi loven ikke virker efter hensigten. Det må deraf kunne udledes, at det er en ganske overflødig lov, som vi hurtigst muligt burde afskaffe. Det er klart for mig, at loven absolut ingen nytte gør, og det samme burde efter de sidste seks måneders erfaring være klart for alle andre medlemmer her i salen. Spørgsmålet er så, om de ærede medlemmer også er enige med mig i, at loven i virkeligheden skader det formål, den skulle gavne, og det mener jeg den gør, ganske simpelt ud fra den betragtning, at den hindrer en af samfundets vigtigste rigdomskilder i at flyde.

Der er tre måder at øge sin velstand på: ved at producere mere, ved at bruge mindre og ved at lave bedre byttemidler, og hvad der gælder for den enkelte, gælder for hele Danmark, altså bedre byttemidler med udlandet. Bedre byttemidler kan kun laves under fuldkommen frie import- og eksportforhold, og der kunne derfor være grund til at begynde med at omtale eksporten, for det er jo den, der skal skaffe penge til at betale importen med.

I sin fremsættelsestale meddelte den højt-ærede handelsminister, at det var meningen, der skulle komme en afviklingslov, men at forholdene havde medført en udskydelse, og derfor foreslås loven forlænget i sin gamle skikkelse. Men det hjælper jo ikke på valutasituationen, hvis det er loven, der faktisk er skyld i eller medskyldig i den dårlige valutasituation; så bør virkningen jo tværtimod være den, at loven netop på baggrund af udviklingen afskaffes.

Men om eksporten vil jeg sige, at ved en utrolig letsindig koncentration af f. eks. eksporten af mejeriprodukter har man unddraget landbruget store millionbeløb, som den frie købmand med moderne handelsmetoder ville kunne skaffe tilveje — ganske anderledes end det tungt og klodset arbejdende monopol. Til trods for den stigende